Romani

Epistola către Romani

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:28:44

CAPITOLUL 1

1:1 Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat apostol, pus deoparte pentru Evanghelia lui Dumnezeu,

1:2 pe care a promis-*o* mai dinainte, prin profeții Lui, în Scripturile sfinte,

1:3 cu privire la Fiul Lui, Cel născut din sămânța lui David după trup;

1:4 Cel rânduit Fiu al lui Dumnezeu în putere, potrivit Duhului sfințeniei, prin învierea morților, Isus Hristos Domnul nostru;

1:5 prin Care am primit har și apostolie, pentru ascultarea credinței între toate națiunile, pentru Numele Lui,

1:6 între care sunteți și voi, chemați ai lui Isus Hristos.

1:7 *Către* toți † cei ce sunt în Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și *de la* Domnul Isus Hristos.

1:8 Mai întâi, în adevăr, *Îi* mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Hristos pentru voi toți, fiindcă credința voastră e vestită în întreaga lume.

1:9 Căci martor îmi este Dumnezeu, pe Care Îl slujesc în duhul meu în Evanghelia Fiului Lui, cum încontinuu mențiune despre voi fac, întotdeauna în rugăciunile mele,

1:10 implorând ca oricum ar fi, de-acum într-o bună zi, să înaintez prosperând în voia lui Dumnezeu, ca să vin la voi.

1:11 Căci doresc mult să vă văd, ca să împărtășesc vreun dar de har cu voi, *dar* duhovnicesc pentru întărirea voastră.

1:12 Adică † să fim mângâiați împreună în *mijlocul* vostru prin credința care +e în ceilalți, și a voastră, și a mea.

1:13 Nu vreau însă ca voi să nu știți, fraților, că deseori mi-am propus să vin la voi, și am fost împiedicat până acum, ca vreun rod să am și între voi, așa cum și printre celelalte națiuni.

1:14 Grecilor cât și barbarilor, înțelepților cât și neînțelepților, dator eu *le* sunt.

1:15 Astfel, atât cât depinde de mine, sunt plin de ardoare ca și vouă celor din Roma să vă vestesc Evanghelia.

1:16 Căci nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; căci *ea* puterea lui Dumnezeu este pentru salvarea oricui crede; atât iudeu, mai întâi, cât și grec.

1:17 Căci dreptatea lui Dumnezeu în ea se descoperă din credință pentru credință; după cum este scris, Dar cel drept din credință va trăi.

1:18 Căci se descoperă urgia lui Dumnezeu din cer împotriva oricărei impietăți și nedreptăți a oamenilor, care adevărul în nedreptate *îl* înăbușă.

1:19 Fiindcă ceea ce se *poate* cunoaște despre Dumnezeu, arătat este între ei; căci Dumnezeu le-a arătat.

1:20 Căci însușirile † Lui nevăzute † de la creația lumii, prin *toate* cele făcute, fiind pricepute cu mintea, sunt contemplate, atât veșnica Lui putere, cât și dumnezeirea, așa încât ei să fie inexcuzabili.

1:21 Fiindcă, după ce *L*-au cunoscut pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu *L*-au glorificat, nici nu *I*- au mulțumit, ci au ajuns deșerți în gândurile lor, și s-a întunecat nepriceputa lor inimă.

1:22 Susținând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni.

1:23 Și au schimbat gloria nestricăciosului Dumnezeu pentru † asemănarea chipului stricăciosului om, și păsări, și patrupede și târâtoare.

1:24 De aceea i-a și predat Dumnezeu în poftele inimilor lor pentru † necurăție, ca să-și dezonoreze trupurile lor între ei înșiși;

1:25 ei care au preschimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună, și s-au închinat și au slujit creaturii în locul Celui care a creat-*o*, Care este binecuvântat în veci. Amin.

1:26 De aceea i-a predat Dumnezeu în patimi de dezonoare. Căci și femeile lor au preschimbat întrebuințarea naturală într-una împotriva naturii;

1:27 și la fel și bărbații, părăsind întrebuințarea naturală a părții femeiești, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbat cu bărbat indecență săvârșind, și răsplata care era necesară rătăcirii lor în ei înșiși primind.

1:28 Și după cum nu au exercitat discernământ † pe Dumnezeu să-*L* păstreze † în cunoaștere deplină, i-a predat Dumnezeu într-o minte netrebnică †, să înfăptuiască cele ce nu se cuvin;

1:29 fiind plini de orice nedreptate, curvie, viclenie, lăcomie, răutate, plini de invidie, ucidere, ceartă, înșelăciune, depravare, șoptitori de rele,

1:30 bârfitori †, urâtori de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, inventatori de rele, de părinți neascultători,

---

1:7 † lit. tuturor
1:12 † lit. Și aceasta este
1:20 † cele
1:20 † invizibile
1:23 † au schimba în, au schimbat pe
1:24 † spre, în
1:28 † nu au pus la încercare
1:28 † aibă
1:28 † care e găsită nefolositoare, lepădată la examinare
1:30 † vorbitori de rele

1:31 fără pricepere, călcători de cuvânt, neiubindu-și familia, neînduplecați, nemiloși;

1:32 care judecata dreaptă a lui Dumnezeu cunoscând-*o* bine, că cei ce practică unele ca acestea demni de moarte sunt, nu numai la fel fac, ci și sunt de acord cu cei acționând *astfel*.

CAPITOLUL 2

2:1 De aceea, inexcuzabil ești, o! omule care judeci; căci în ceea ce judeci pe altul, pe tine însuți te judeci; căci aceleași *lucruri* le faci, *tu* care judeci.

2:2 Și știm că judecata lui Dumnezeu este potrivit adevărului față de cei unele ca acestea făcând.

2:3 Și socotești tu aceasta, o! omule, (care judeci pe cei care practică unele ca acestea, și tu *însuți* le faci), că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

2:4 Sau bogăția bunătății Lui, și a îngăduinței și a îndelungii răbdări, *o* disprețuiești, fără să știi † că bunătatea lui Dumnezeu spre † pocăință te conduce?

2:5 Potrivit însă durității tale și nepocăitei *tale* inimi, tezaurizezi ție însuți urgie în ziua urgiei și descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

2:6 Care va răsplăti fiecăruia după lucrările lui;

2:7 celor care, pe de-o parte, cu stăruință în lucrare bună, glorie și onoare și nestricăciune caută – viață veșnică;

2:8 iar celor care din duh de ceartă, și care nu ascultă, pe de altă parte, de adevăr, ascultând însă de nedreptate – mânie și urgie;

2:9 necaz și strâmtorare peste orice suflet de om săvârșind răul, atât al iudeului, întâi, cât și al grecului;

2:10 glorie însă și onoare și pace oricui lucrează binele, atât iudeului, întâi, cât și grecului.

2:11 Căci nu este discriminare la Dumnezeu.

2:12 Căci toți câți fără lege au păcătuit, fără lege vor și pieri; și toți câți sub lege au păcătuit, prin lege vor fi judecați;

2:13 (căci nucei ce aud legea *sunt* drepți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce înfăptuiesc legea vor fi îndreptățiți;

2:14 căci atunci când națiunile, cele ne având lege din fire, lucrurile legii *le* fac, acestea, lege ne având, lor înselor le sunt lege;

2:15 care arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, mărturisind împreună cu a lor conștiință, și între ele, unele pe altele, cu raționamente se acuză, sau de asemenea se apără);

2:16 *vor fi judecate* în ziua când va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor, potrivit Evangheliei mele, prin Isus Hristos.

2:17 Iată, tu iudeu te numești, și te bazezi pe lege, și te lauzi în Dumnezeu,

2:18 și cunoști voia *Lui*, și știi să discerni lucrurile de preț †, fiind instruit din lege,

2:19 și convingându-te pe tine însuți că ghid ești orbilor, lumină celor din întuneric,

2:20 îndrumător al celor fără minte, învățător al copiilor, având forma cunoștinței și a adevărului în lege.

2:21 Cel deci învățând pe altul, pe tine însuți nu te înveți? Cel proclamând, Să nu furi! – furi?

2:22 Cel spunând, Să nu curvești! – curvești? Cel urând idolii, jefuiești temple?

2:23 *Tu* cel care în lege se laudă, prin încălcarea legii pe Dumnezeu Îl dezonorezi?

2:24 Căci Numele lui Dumnezeu prin voi e blasfemiat între națiuni, după cum e scris.

2:25 Căci tăierea împrejur, în adevăr, folosește dacă legea o practici, dacă însă profanator al legii vei fi, tăierea ta împrejur exces al cărnii devine.

2:26 Dacă deci necircumcizia cerințele legii *le* păzește, oare nu, necircumcizia lui drept tăiere împrejur va fi socotită?

2:27 Și *te* va judeca cel care, din fire în necircumcizie, legea o împlinește, pe tine cel care, cu literă și tăiere împrejur, *ești* profanator al legii.

2:28 Căci *iudeu* nu *e* acela care în afară † este iudeu, nici nu *e* tăiere împrejur aceea care +e în afară †, în carne;

2:29 ci cel în ce e ascuns *este* iudeu, și tăierea împrejur *e* în inimă, în duh, nu în literă, a cărui laudă nu *e* de la oameni, ci de la Dumnezeu.

CAPITOLUL 3

3:1 Ce *are* deci mai mult iudeul, sau care *e* folosul tăierii împrejur?

3:2 Mare în orice fel, căci mai întâi, în adevăr, că le-au fost încredințate grăirile lui Dumnezeu.

3:3 Căci ce dacă n-au crezut unii? Oare necredința lor credincioșia lui Dumnezeu *o* va anula?

3:4 Să nu fie! Să fie însă Dumnezeu adevărat, și orice om, mincinos, după cum e scris, Ca să fi îndreptățit în cuvintele Tale, și să învingi când Tu vei fi judecat.

3:5 Dacă însă nedreptatea noastră, a lui Dumnezeu dreptate o dovedește †, ce vom spune? Oare nedrept *e* Dumnezeu, Care Își dezlănțuie † urgia? – potrivit omului vorbesc.

3:6 Să nu fie! Fiindcă cum va judeca Dumnezeu lumea?

3:7 Căci dacă adevărul lui Dumnezeu în a mea minciună a prisosit spre gloria Lui, de ce încă și eu ca păcătos sunt judecat?

3:8 Și *de ce* nu, după cum suntem blasfemiați, și așa cum afirmă unii despre noi că spunem, Să facem cele rele, ca să vină cele bune. A căror condamnare dreaptă este.

2:4 † ignorând că
2:4 † la
2:18 † excelente
2:28 † εν τω φανερώ: în ceea ce se vede
2:28 † εν τω φανερώ: în ceea ce se vede
3:5 † o stabilește, o pune în lumină, o adevărește
3:5 † aplică pedeapsă dureroasă

3:9 Atunci ce, suntem noi mai buni? Nu, deloc. Căci am învinuit mai înainte, pe iudei, cât și pe greci, că toți sub păcat sunt;

3:10 după cum e scris, Nimeni nu este drept, nici măcar unul singur;

3:11 niciunul nu este care să înțeleagă; niciunul nu este care să caute pe Dumnezeu;

3:12 toți s-au abătut, *toți* împreună au devenit nefolositori; nu este niciunul care să facă bunătatea; nu este nici măcar unul;

3:13 mormânt deschis *e* gâtlejul lor; *cu* limbile lor lucrează viclenii; venin de aspidă *e* sub buzele lor;

3:14 a căror gură, de blestem și de amărăciune e plină;

3:15 rapide *sunt* picioarele lor să verse sânge;

3:16 ruină și nenorocire *sunt* pe căile lor;

3:17 și calea păcii n-*o* cunosc.

3:18 Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

3:19 Știm însă că toate câte legea *le* spune, celor ce *sunt* sub lege *le* vorbește; ca orice gură să fie închisă, și vinovată sub judecată să fie toată lumea înaintea lui Dumnezeu.

3:20 De aceea din lucrările † legii nu va fi îndreptățită nicio carne înaintea Lui; căci prin lege *vine* cunoștința deplină a păcatului.

3:21 Acum însă, fără lege, dreptatea lui Dumnezeu s-a arătat, mărturisită fiind de lege și de profeți;

3:22 o dreptate însă a lui Dumnezeu prin credința în Isus † Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred; căci nu este deosebire;

3:23 căci toți au păcătuit și nu au reușit să obțină gloria lui Dumnezeu;

3:24 fiind îndreptățiți fără plată prin harul Lui, prin răscumpărarea care *e* în Hristos Isus;

3:25 pe Care L-a rânduit Dumnezeu ca ispășire prin credința în al Lui sânge, pentru a-*Și* arăta dreptatea Lui prin aceea că a trecut cu vederea păcatele făptuite mai înainte,

3:26 în îngăduința lui Dumnezeu, pentru a arăta dreptatea Lui în vremea de acum; pentru a fi El drept și îndreptățind pe cel din credința în Isus.

3:27 Unde *e* deci lauda? A fost exclusă. Prin ce lege? Cea a faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

3:28 Noi socotim deci că prin credință e îndreptățit omul, fără faptele legii.

3:29 Sau numai al iudeilor +e Dumnezeu? Nu *e* însă și al națiunilor? Da, *e* și al națiunilor.

3:30 Fiindcă în adevăr, *e* un singur Dumnezeu care va îndreptăți circumcizia din credință, și necircumcizia prin credință.

3:31 Legea deci *o* anulăm prin credință? Să nu fie. Ci legea o întărim.

3:20 † faptele
3:22 † lit. credința lui Isus

CAPITOLUL 4

4:1 Deci ce vom spune că Avraam, tatăl nostru, a găsit potrivit cărnii?

4:2 Căci dacă Avraam din fapte a fost îndreptățit, are de ce să se laude, dar nu față de Dumnezeu.

4:3 Căci ce spune Scriptura? A crezut dar Avraam pe † Dumnezeu și i-a fost socotit drept † dreptate.

4:4 Dar celui care face fapte, răsplata nu *i* se socotește după har, ci după datorie.

4:5 Dar cel ce nu face fapte, dar crede în Cel ce îndreptățește pe cel lipsit de evlavie, *îi* e socotită credința lui ca dreptate.

4:6 După cum și David vorbește *despre* fericirea omului căruia Dumnezeu *îi* socotește dreptatea fără fapte:

4:7 Ferice de aceia cărora *le* sunt iertate fărădelegile, și cărora le-au fost acoperite păcatele.

4:8 Ferice de bărbatul căruia nicidecum nu-*i* socotește Domnul păcatul.

4:9 Deci, fericirea aceasta *e* pentru tăierea împrejur sau și pentru necircumcizie? Căci spunem că *i*- a fost socotită lui Avraam credința drept dreptate.

4:10 Cum deci *i*- a fost socotită? *Când* în tăierea împrejur era el, sau în necircumcizie? Nu în tăierea împrejur, ci în necircumcizie.

4:11 Și a primit semnul tăierii împrejur ca pe o pecete a dreptății credinței pe care o avea în necircumcizie, cu scopul de a fi el tatăl tuturor celor care cred fiind în necircumcizie, cu scopul de a *le* fi socotită și lor dreptatea;

4:12 și tată al tăierii împrejur celor nu din tăierea împrejur numai, ci și celor ce calcă pe urmele credinței – celor care sunt în necircumcizie – *credință* a tatălui nostru Avraam.

4:13 Căci nu prin lege *a fost dată* promisiunea lui Avraam sau sămânței lui, ca moștenitor el să fie al lumii, ci prin dreptatea credinței.

4:14 Căci dacă cei din lege *sunt* moștenitori, zadarnică e credința, și e anulată promisiunea.

4:15 Căci legea urgie produce, căci unde nu este lege, nu *e* nici încălcare;

4:16 de aceea *e* din credință, ca *să fie* potrivit harului, pentru ca să fie asigurată promisiunea întregii semințe, nu numai celei din lege, ci și celei din credința lui Avraam, care este tatăl fiecăruia dintre noi,

4:17 după cum a fost scris, că, Tată al multor națiuni te-am pus; înaintea lui Dumnezeu pe Care Îl crezuse, Cel dând viață celor morți, și chemând cele ne fiind ca fiind.

4:18 Care împotriva speranței, prin speranță a crezut; pentru a deveni el tatăl multor națiuni, după ce a fost spus, Așa va fi sămânța ta.

4:3 † în
4:3 † pentru, spre

4:19 Și ne fiind slab în credință, nu a examinat propriul lui trup deja omorât, de o sută de ani aproape fiind *el*, și *nici* la omorârea matricei Sarei.

4:20 Și de promisiunea lui Dumnezeu nu s-a îndoit în necredință, ci a fost făcut puternic în credință, dând glorie lui Dumnezeu;

4:21 și fiind pe deplin convins că ceea ce a promis, El puternic este să și facă.

4:22 De aceea *i* s-a și socotit lui ca dreptate.

4:23 Nu a fost scris însă pentru el numai, că i-a fost socotită,

4:24 ci și pentru noi, cărora urmează să *ni* se socotească, cei care credem în Cel care a înviat pe Isus Domnul nostru din morți;

4:25 Care a fost predat pentru delictele noastre, și a fost înviat pentru îndreptățirea noastră.

CAPITOLUL 5

5:1 Fiindcă † am fost îndreptățiți deci din credință, pace avem față de Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos,

5:2 prin Care de asemenea intrare † avem, prin credință, în harul acesta în care stăm, și ne lăudăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.

5:3 Și nu numai, ci ne și lăudăm în necazuri, știind că necazul răbdare lucrează,

5:4 iar răbdarea, experiență †; iar experiența, speranță;

5:5 și speranța nu face de rușine, căci iubirea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sânt, Care ne-a fost dat.

5:6 Căci Hristos, pe când eram noi slabi, la vremea potrivită, pentru cei lipsiți de pietate a murit.

5:7 Căci cu greu pentru un *om* drept va muri cineva, (căci pentru cel bun poate cineva chiar ar îndrăzni să moară);

5:8 Și-a comunicat însă propria Lui iubire pentru noi Dumnezeu, în aceea că pe când păcătoși eram noi, Hristos în numele nostru a murit.

5:9 Cu mult mai mult deci, fiind îndreptățiți acum prin sângele Lui, vom fi salvați prin El de urgie.

5:10 Căci dacă, vrăjmași fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Lui, cu mult mai mult, fiind împăcați vom fi salvați prin viața Lui.

5:11 Nu numai *atât* însă, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, prin Care acum împăcarea am primit-*o*.

5:12 De aceea, după cum printr-un singur om păcatul în lume a intrat, și prin păcat, moartea; și astfel asupra tuturor oamenilor moartea a trecut, prin aceea că toți au păcătuit...

5:13 (căci până la lege, păcatul era în lume; dar păcatul nu era luat în cont, ne fiind lege;

5:14 dar a împărățit moartea, de la Adam până la Moise, și peste cei care nu au păcătuit după asemănarea încălcării lui Adam, care este o imagine a Celui care urma Să vină.

5:15 Dar nu, după cum *e* cu delictul, tot așa și cu darul de har? Căci dacă prin al unuia singur delict, cei mulți au murit, cu mult mai mult, harul lui Dumnezeu, și darul din harul unui singur Om, Isus Hristos, față de cei mulți a prisosit.

5:16 Și nu, așa cum printr-un singur *om* care a păcătuit, *așa și* darul? Căci în adevăr, judecata dintr-unul singur *a fost* spre condamnare, iar darul harului din multe delicte, spre îndreptățire.

5:17 Căci dacă prin al unuia singur delict, moartea a împărățit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosul harului și darului dreptății, în viață vor împărăți printr-Unul Singur, Isus Hristos);

5:18 astfel deci, după cum printr-un singur delict *consecințele au fost* spre toți oamenii spre condamnare, tot așa și printr-o singură faptă de dreptate *consecințele au fost* spre toți oamenii spre îndreptățire de viață.

5:19 Căci așa cum prin neascultarea unui singur om păcătoși au fost făcuți cei mulți, la fel și prin ascultarea Celui Unul Singur, drepți vor fi făcuți cei mulți.

5:20 Legea însă a intervenit ca să se înmulțească foarte mult delictul; unde însă s-a înmulțit foarte mult păcatul, a prisosit peste măsură harul;

5:21 ca după cum a împărățit păcatul prin moarte, tot așa și harul să împărățească prin dreptate spre viață veșnică prin Isus Hristos Domnul nostru.

CAPITOLUL 6

6:1 Deci ce vom spune? Să rămânem în păcat pentru ca harul să se înmulțească din belșug?

6:2 Să nu fie. Noi care am murit față de păcat †, cum să mai trăim în el?

6:3 Sau nu știți că toți câți am fost botezați pentru Hristos Isus, în moartea Lui am fost botezați?

6:4 Am fost îngropați deci cu El prin botez în moarte; ca așa cum a înviat Hristos din moarte prin gloria Tatălui, la fel și noi în înnoirea vieții să umblăm.

6:5 Căci dacă împreună sădiți am devenit în asemănarea morții Lui, atunci și în *asemănarea* învierii *Lui* vom fi.

6:6 Aceasta cunoscând, că vechiul nostru om a fost crucificat împreună cu *El*, ca să fie anihilat trupul păcatului, ca să nu mai slujim ca robi noi înșine păcatului.

6:7 Căci cel care a murit a fost îndreptățit de păcat.

6:8 Dacă dar am murit cu Hristos, credem că de asemenea vom trăi împreună cu El;

6:9 știind că Hristos înviat fiind din morți, nu mai moare; moartea asupra Lui nu mai domnește.

6:10 Căci în ce a murit, *față de* păcat a murit † o dată pentru

---

5:1 † fiind îndreptățiți
5:2 † mișcarea de a intra
5:4 † faptul de a fi încercat

6:2 † lit: am murit păcatului
6:10 † lit: Căci în ce a murit păcatului, păcatului a murit

totdeauna; iar în ce trăiește, trăiește *față de* Dumnezeu.

6:11 Așa și voi, socotiți-vă pe voi înșivă morți, pe de-o parte, că sunteți *față de* păcat, și vii *față de* Dumnezeu, în Hristos Isus Domnul nostru.

6:12 Astfel, să nu împărătească păcatul în muritorul vostru trup, pentru ca să vă spuneți lui în poftele lui.

6:13 Nu predați mădularele voastre ca arme ale nedreptății *în slujba* păcatului. Ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, precum din cei morți vii fiind, și mădularele voastre ca arme ale dreptății *în slujba* lui Dumnezeu.

6:14 Căci păcatul asupra voastră nu va domni; căci nu sunteți sub lege, ci sub har.

6:15 Atunci ce, să păcătuim fiindcă nu suntem sub lege, ci sub har? Să nu fie.

6:16 Nu știți că aceluia căruia vă predați pe voi înșivă robi ca să-*l* ascultați, robi sunteți aceluia de care ascultați? Fie păcatului spre moarte, sau ascultării pentru dreptate.

6:17 Mulțumire însă lui Dumnezeu, căci erați robi ai păcatului, dar ați ascultat din inimă de *izvodul* pentru care ați fost angajați † – *de* modelul de învățătură.

6:18 Și fiind eliberați de păcat, ați fost făcuți robi dreptății.

6:19 Omenește vorbesc, din cauza slăbiciunii cărnii voastre; căci după cum ați predat mădularele voastre roabe necurăției și nelegiuirii, spre nelegiuire, tot așa acum, predați mădularele voastre roabe dreptății spre sfințire.

6:20 Fiindcă atunci când robi erați păcatului, liberi erați față de dreptate.

6:21 Deci ce rod aveați atunci, în acelea de care acum vă rușinați? Căci sfârșitul acelora *e* moartea.

6:22 Acum însă eliberați fiind de păcat, și robi fiind făcuți lui Dumnezeu, aveți rodul vostru în sfințenie, iar sfârșitul, viața veșnică.

6:23 Căci plățile păcatului *sunt* moarte; dar darul de har al lui Dumnezeu *e* viața veșnică în Hristos Isus Domnul nostru.

CAPITOLUL 7

7:1 Sau nu știți, fraților, (căci unor cunoscători ai legii vorbesc), că legea domnește asupra omului atât timp cât el trăiește?

7:2 Căci femeia măritată, bărbatului *ce*-i în viață îi e legată de lege. Dacă însă *i*-a murit bărbatul, e dezlegată de legea bărbatului.

7:3 Astfel deci, fiindu-*i* în viață bărbatul, *ca* adulteră va fi tratată, dacă devine a altui bărbat; dacă însă moare bărbatul *ei*, eliberată este de lege, ea nu este adulteră devenind a altui bărbat.

7:4 Astfel că, frații mei, și voi ați fost omorâți față de lege prin trupul lui Hristos; ca să deveniți voi *înșivă* ai Altuia, ai Celui ce din morți a înviat, ca să aducem roade lui Dumnezeu.

7:5 Căci atunci când eram în carne, patimile păcatelor, cele *fiind* prin lege, lucrau cu energie în mădularele noastre pentru a fi aduse roade morții.

7:6 Acum însă am fost dezlegați de lege, fiind morți în † ceea ce eram deținuți, așa încât să slujim ca robi, noi *înșine*, în înnoirea duhului, și nu *în* vechimea literei.

7:7 Ce vom spune deci? *E* legea păcat? Să nu fie. Dar păcatul nu *l*-am cunoscut decât prin lege; căci și pofta, nu aș fi cunoscut-*o*, dacă nu legea ar fi spus, Să nu poftești.

7:8 Pretext † însă luând păcatul prin poruncă, a produs în mine orice poftă; căci fără lege păcatul *e* mort;

7:9 eu însă eram viu în lipsa legii odinioară; venind însă porunca, păcatul a prins viață, și eu am murit.

7:10 Și a fost găsită pentru mine, porunca *care era* pentru viață, *găsită* aceasta spre moarte.

7:11 Căci păcatul pretext luând prin poruncă, m-a amăgit, și prin el *m*-a omorât.

7:12 Astfel că, într-adevăr, legea *e* sfântă, și porunca *e* sfântă, și dreaptă, și bună.

7:13 Atunci ce *e* bun, mi-a devenit moarte? Să nu fie. Dar păcatul, ca să se arate păcat, prin ce *e* bun mi-a lucrat moarte, ca să devină în mod excesiv de păcătos păcatul prin poruncă.

7:14 Căci știm că legea duhovnicească este; eu însă carnal sunt, vândut sub păcat.

7:15 Căci ceea ce înfăptuiesc, nu cunosc; căci nu ceea ce vreau aceasta *și* fac, ci ceea ce urăsc, aceea fac.

7:16 Dacă însă ce nu vreau, aceasta fac, recunosc † despre lege că *e* bună.

7:17 Acum însă nu mai *sunt* eu cel care face aceasta, ci *e* păcatul care locuiește în mine.

7:18 Căci știu că nu locuiește în mine, adică în carnea mea, ce e bun. Căci voința e cu mine, însă înfăptuirea binelui nu *o* găsesc.

7:19 Căci nu fac binele pe care îl vreau, ci răul pe care nu+-l vreau, aceasta fac.

7:20 Dacă însă ce nu vreau eu, aceasta fac; nu mai *sunt* eu cel ce înfăptuiește aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

7:21 Găsesc deci *această* lege – vrând în mine să fac binele, că în mine răul e prezent.

7:22 Căci mă bucur în legea lui Dumnezeu după omul dinăuntru.

7:23 Văd însă o altă lege în mădularele mele, luptând împotriva legii minții mele, și captiv făcându-mă legii păcatului, cea care este în mădularele mele.

7:24 Om nenorocit ce *sunt* eu. Cine mă va scăpa de trupul acesta de moarte?

6:17 † sau: izvodul în care ați fost încredințați, predați

7:6 † față de
7:8 † punct de plecare al unui atac, ocazie, motiv
7:16 † consimt, aprob

7:25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos Domnul nostru! Astfel deci, eu însumi într-adevăr, cu mintea slujesc ca rob legii lui Dumnezeu, dar cu carnea, legii păcatului.

CAPITOLUL 8

8:1 În nimic deci *nu este* acum condamnare pentru cei în Hristos Isus, *care* nu potrivit cărnii umblă, ci potrivit Duhului.

8:2 Căci legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

8:3 Căci ceea ce nu putea legea, în aceea că era slabă prin carne, Dumnezeu pe propriul Lui Fiu trimițându-*L*, în asemănarea cărnii păcatului, și cu privire la păcat, a condamnat păcatul în carne,

8:4 astfel încât rânduiala legii să fie împlinită în noi, care nu potrivit cărnii umblăm, ci potrivit Duhului.

8:5 Căci cei ce sunt potrivit cărnii, cele ale cărnii *le* gândesc; dar cei ce *sunt* potrivit Duhului, *gândesc* cele ale Duhului.

8:6 Căci gândirea cărnii *e* moarte, dar gândirea Duhului *e* viață și pace.

8:7 Fiindcă gândirea cărnii *e* vrăjmășie către Dumnezeu; căci legii lui Dumnezeu nu *i* se supune, căci nici nu poate;

8:8 iar cei ce în carne sunt, lui Dumnezeu să-*I* placă nu pot.

8:9 Voi însă nu sunteți în carne, ci în Duh, dacă în adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Dacă însă cineva Duhul lui Hristos nu-*L* are, acela nu este al Lui.

8:10 Dacă însă Hristos *e* în voi; în adevăr trupul *e* mort datorită păcatului, dar duhul *e* viață datorită dreptății.

8:11 Dacă însă Duhul Celui ce *L*- a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos din morți va face vii și muritoarele voastre trupuri, datorită locuirii Duhului Lui în voi.

8:12 Astfel deci, fraților, datori suntem nu cărnii, ca potrivit cărnii să trăim;

8:13 căci dacă potrivit cărnii trăiți urmează să muriți. Dacă însă, prin Duhul faptele trupului *le* omorâți, veți trăi.

8:14 Căci toți câți de Duhul lui Dumnezeu sunt călăuziți, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu.

8:15 Căci nu ați primit un duh de robie din nou spre frică, ci ați primit un duh de înfiere, prin care strigăm, Avva, Tată!

8:16 Însuși Duhul aduce mărturie † duhului nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu.

8:17 Dacă dar *suntem* copii, *suntem* și moștenitori; moștenitori în adevăr ai lui Dumnezeu, și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă într-adevăr suferim împreună cu El, ca de asemenea să fim glorificați împreună cu El.

8:18 Căci socotesc că nu *sunt* vrednice *să fie comparate* suferințele vremii de acum, cu gloria care urmează să fie descoperită față de noi.

8:19 Căci așteptarea stăruitoare a creației așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

8:16 † sau: mărturisește împreună cu

8:20 Căci deșertăciunii creația a fost supusă, nu de bunăvoie, ci din cauza celui care a supus-*o*, în speranța

8:21 că și ea, creația, va fi eliberată de robia stricăciunii, pentru *a se bucura de* libertatea gloriei copiilor lui Dumnezeu.

8:22 Căci știm că toată creația † suspină împreună, și suferă împreună durerile nașterii până acum.

8:23 Și nu numai, căci și noi înșine, care pârga Duhului *o* avem, și noi înșine în sinea noastră suspinăm, înfierea așteptând-*o*, răscumpărarea trupului nostru.

8:24 Căci în speranță am fost salvați. O speranță însă care se vede nu este speranță, căci lucrul pe care-l vede cineva, de ce *l*-ar mai și spera?

8:25 Dacă însă ceea ce nu vedem sperăm, cu răbdare așteptăm.

8:26 Și la fel și Duhul *ne* asistă *în* slăbiciunile noastre; căci ce anume să ne rugăm, așa cum trebuie, *noi* nu știm; dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine de nespus.

8:27 Dar Cel care cercetează inimile știe care *este* gândirea Duhului, căci potrivit lui Dumnezeu mijlocește pentru sfinți.

8:28 Știm însă că acelora care *Îl* iubesc pe Dumnezeu, toate *lucrurile* lucrează împreună spre binele *lor*; cei ce după plan sunt chemați.

8:29 Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, *i*-a și rânduit mai dinainte *să fie* conformi chipului Fiului Lui, pentru ca să fie El Întâiul-Născut între mulți frați.

8:30 Dar pe cei pe care i-a rânduit mai dinainte, pe aceștia i-a și chemat; și pe cei pe care i-a chemat, pe aceștia i-a și îndreptățit; iar pe cei pe care i-a îndreptățit, pe aceștia i-a și glorificat.

8:31 Deci, ce vom spune față de aceste *lucruri*? Dacă Dumnezeu *e* pentru noi, cine *va fi* împotriva noastră?

8:32 Cel care pe Propriul Lui Fiu nu *L*-a cruțat, ci pentru noi toți L-a predat, cum nu ne va dărui prin har de asemenea , +împreună cu El , toate lucrurile?

8:33 Cine va aduce acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu *e* Cel ce îndreptățește.

8:34 Cine *e* cel ce condamnă? Hristos *e* Cel ce a murit, ba mai degrabă *Care* a și înviat, Care și este la dreapta lui Dumnezeu, Care și mijlocește pentru noi.

8:35 Cine ne va despărți de iubirea lui Hristos? Necaz, sau strâmtorări, sau persecuție, sau foame, sau goliciune †, sau pericol, sau sabie?

8:36 După cum e scris, că, Pentru Tine suntem omorâți toată ziua; suntem socotiți ca oi de înjunghiere.

8:37 Dar în acestea toate suntem mai mult decât victorioși prin Acela Care ne-a iubit.

8:38 Căci sunt încredințat că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici stăpâniri, nici puteri, nici cele prezente, nici cele ce au să fie,

8:22 † orice făptură
8:35 † lipsă de îmbrăcăminte

8:39 nici înălțime, nici adâncime, nici orice altă creatură, *nu* vor putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu, cea în Hristos Isus Domnul nostru.

CAPITOLUL 9

9:1 Adevăr vorbesc în Hristos, nu mint, martor fiindu-mi conștiința mea în Duhul Sfânt,

9:2 că întristarea îmi este mare, și o neîntreruptă durere *e* în inima mea;

9:3 căci în mod divin am dorit ca eu însumi anatema † să fiu de la Hristos în contul † fraților mei, al rudelor mele după carne;

9:4 care sunt israeliți, ale cărora *sunt* înfierea, și gloria, și legămintele, și darea legii, și serviciul, și promisiunile,

9:5 ai cărora *sunt* părinții, și din care *este* Hristosul după carne, Care este mai presus de toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

9:6 Dar nu e ca și cum ar fi căzut Cuvântul lui Dumnezeu; căci nu toți cei *coborând* din Israel, aceia *și sunt* Israel;

9:7 și nici pentru că sunt sămânță a lui Avraam, toți *sunt* copii; ci, În Isaac îți va fi chemată o sămânță.

9:8 Adică, nu copiii cărnii, *nu* aceștia *sunt* copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți drept sămânță.

9:9 Căci de promisiune *e* cuvântul acesta, Potrivit vremii acesteia voi veni, și va fi pentru Sara un fiu.

9:10 Și nu numai, ci și Rebeca dintr-un singur pat marital, având pe Isaac tatăl nostru,

9:11 (căci nefiind încă născuți ei, nici făcând ceva bine sau rău, ca propunea după alegere a lui Dumnezeu† să rămână, nu din fapte, ci din Cel ce cheamă),

9:12 i-a fost spus că, Cel mai mare va sluji ca rob celui mai mic.

9:13 După cum e scris, Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.

9:14 Atunci ce vom spune? Nu cumva *e* nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

9:15 Căci Moise spune, Voi avea milă de oricine am milă, și Mă voi îndura de oricine Mă îndur.

9:16 Așadar nu *e* de la cel ce vrea, nici de la cel ce aleargă, ci de la Cel care arată milă, Dumnezeu.

9:17 Căci spune Scriptura lui faraon, că, Chiar pentru aceasta te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea Mea, și ca să anunț Numele Meu în tot pământul.

9:18 Așadar cui vrea, arată milă, și pe cine vrea, împietrește.

9:19 Îmi vei spune deci, De ce mai dezaprobă? Căci voinței Lui cine *I* se poate împotrivi?

9:20 Mai curând *însă*, o! omule, tu cine ești care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva va spune plăsmuirea Celui ce plăsmuiește, De ce m-ai făcut așa?

9:21 Sau nu are autoritate olarul asupra lutului, ca din aceeași frământătură, să facă pe unul, pe de-o parte, pentru a fi un vas de onoare, iar pe altul pentru dezonoare?

9:22 Dacă însă, voind Dumnezeu să-Și arate urgia și să-Și facă cunoscut puterea Lui, a suportat cu multă răbdare vasele urgiei pregătite pentru pierzare;

9:23 și ca să-Și facă cunoscut bogăția gloriei Lui peste niște vase de milă, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru glorie,

9:24 pe care le-a și chemat, pe noi, nu numai dintre iudei, ci și dintre națiuni;

9:25 cum și în Osea spune, Voi chema pe cel care nu *e* poporul Meu, poporul Meu, și pe cea care nu *e* preaiubită, preaiubită;

9:26 și va fi în locul unde li s-a spus, Voi nu +sunteți popor al Meu, acolo vor fi chemați fii ai Dumnezeului Celui viu.

9:27 Iar Isaia strigă cu privire la Israel, Chiar dacă ar fi numărul fiilor lui Israel ca nisipul mării, *numai* rămășița va fi salvată.

9:28 Căci cuvântul îl † duce la bun sfârșit, și *îl* face să fie prompt în dreptate, deoarece cuvântul prompt † *îl* va face Domnul pe pământ. †

9:29 Și după cum a spus mai dinainte Isaia, Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot † o sămânță, precum Sodoma am fi devenit, și ca Gomora am fi devenit asemenea.

9:30 Atunci ce vom spune? Că națiunile, care nu umblau după dreptate, au înhățat dreptatea; dar dreptatea cea din credință.

9:31 Israel însă, umblând după legea dreptății, la legea dreptății nu au ajuns.

9:32 De ce? Pentru că nu *era* din credință, ci ca din faptele legii. Căci s-au poticnit de piatra de poticnire;

9:33 după cum e scris, Iată, pun în Sion o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere; și oricine crede în El nu va fi dat de rușine.

CAPITOLUL 10

10:1 Fraților, în adevăr, dorința cea bună a inimii mele, și implorarea, cea către Dumnezeu pentru Israel, este pentru salvarea *lor*.

10:2 Căci mărturie le aduc că, zel pentru Dumnezeu au, dar nu potrivit cunoștinței depline.

10:3 Căci necunoscând cea a lui Dumnezeu dreptate, și propria lor dreptate căutând s-*o* stabilească, dreptății lui Dumnezeu nu s-au supus.

10:4 Căci sfârșitul legii *e* Hristos, spre dreptate pentru oricine crede.

10:5 Căci Moise scrie despre dreptatea cea din lege, că, Cel ce înfăptuiește acestea, omul *acela* va trăi prin ele.

9:3 † blestemat, exclus, Exo 32:32
9:3 † în numele
9:11 † propunerea, intenția
9:28 † sau: chestiunea, subiectul, lucrul despre care e vorba
9:28 † lit. scurtat
9:28 † traducere alternativă: Căci chestiunea o desăvârșește și o face să fie promptă, fiindcă chestiunea promptă o va face Domnul pe pământ
9:29 † Domnul Oștirilor

10:6 Dar despre credința din dreptate, astfel vorbește, Să nu zici în inima ta, Cine se va sui în cer? adică, pe Hristos să-*L* aducă jos;

10:7 sau, Cine se va coborî în adânc? adică, pe Hristos din morți să-*L* scoată afară.

10:8 Dar ce spune? Aproape de tine vorbirea este, în gura ta și în inima ta; aceasta este vorbirea credinței pe care-o predicăm,

10:9 că dacă vei confirma cu gura ta pe Domnul Isus, și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi salvat.

10:10 Căci cu inima se crede spre dreptate, și cu gura se certifică spre salvare.

10:11 Căci spune Scriptura, Oricine crede în El nu va fi dat de rușine!

10:12 Căci nu este deosebire între iudeu și grec; căci Același Domn al tuturor *e* bogat față de toți cei ce-L cheamă.

10:13 Căci oricine va chema Numele Domnului va fi salvat.

10:14 Cum dar vor chema pe Acela în Care nu au crezut? Și cum vor crede în Acela de Care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator †?

10:15 Și cum vor predica dacă nu vor fi trimiși? După cum e scris, Cât de splendide *sunt* picioarele celor ce evanghelizează pacea, ale celor ce evanghelizează lucruri bune.

10:16 Dar nu toți au ascultat de Evanghelie; căci Isaia spune, Doamne, cine a crezut ce a auzit de la noi?

10:17 Deci credința *vine* din ceea ce auzim, iar auzirea prin Cuvântul lui Dumnezeu.

10:18 Dar spun, Oare n-au auzit ei? Dimpotrivă, în tot pământul a ieșit armonia † lor, și până la marginile lumii † locuite vorbirile lor.

10:19 Dar spun, Oare nu a cunoscut Israel? Cel dintâi, Moise spune, Eu vă voi provoca la gelozie prin *aceia care* nu *sunt* o națiune, printr-o națiune nepricepută vă voi întărâta la mânie.

10:20 Isaia însă îndrăznește tare, și spune, Am fost găsit de cei ce pe Mine nu *Mă* căutau; vizibil am devenit celor ce de Mine nu întrebau.

10:21 Dar lui Israel îi spune, Toată ziua *Mi*-am întins mâinile Mele spre un popor neascultător și contrazicător.

CAPITOLUL 11

11:1 Spun deci, Oare a lepădat Dumnezeu pe poporul Lui? Să nu fie. Căci și eu israelit sunt, din sămânța lui Avraam, din seminția lui Beniamin.

11:2 Nu a lepădat Dumnezeu pe poporul Lui pe care l-a cunoscut mai dinainte; sau nu știți cu privire la Ilie, ce spune Scriptura, cum mijlocește la Dumnezeu cu privire la Israel, spunând,

11:3 Doamne, pe profeții Tăi *i*-au omorât, și altarele Tale *le*-au surpat, și eu am rămas singur, și ei caută *să-mi ia* sufletul meu.

11:4 Dar ce îi spune răspunsul divin? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul *înaintea* lui Baal.

11:5 Tot așa deci și în vremea de acum, o rămășiță potrivit alegerii harului există.

11:6 Dacă însă *e* prin har, nu mai *e* din fapte; altfel harul nu mai devine har. Dacă însă *e* din fapte, nu mai este har; altfel fapta nu mai este faptă.

11:7 Atunci ce? Ceea ce caută Israel, aceasta nu a dobândit; dar cei aleși † au dobândit, și ceilalți au fost anchilozați,

11:8 (după cum e scris, Le-a dat Dumnezeu un duh de buimăceală, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să nu audă), până în ziua de azi.

11:9 Și David spune, Să se prefacă masa lor într-o cursă, și într-o capcană, și într-o ocazie de poticnire, și într-o răsplată lor.

11:10 Să se întunece ochii lor ca să nu vadă, și spatele lor mereu să fie curbat.

11:11 Spun deci, Oare s-au poticnit ei ca să cadă? Să nu fie. Ci prin delictul lor *a venit* salvarea către națiuni, ca să-i provoace la gelozie.

11:12 Dacă însă delictul lor *e* bogăția lumii, și diminuarea lor *e* bogăția națiunilor, cu cât mai mult *va fi* plinătatea lor?

11:13 Căci vouă vă vorbesc, națiunilor; în măsura în care, în adevăr, eu sunt al națiunilor apostol, slujba mea *o* glorific;

11:14 dacă, în vreun fel, voi provoca la gelozie *poporul* meu *după* carne †, și voi salva pe unii din ei.

11:15 Căci dacă îndepărtarea † lor *e* împăcarea lumii, ce *va fi* primirea *lor*, dacă nu viață din morți?

11:16 Și dacă pârga *e* sfântă, *la fel e* și frământătura; și dacă rădăcina *e* sfântă, *la fel* și ramurile.

11:17 Dar dacă unele ramuri au fost rupte, iar tu, măslin sălbatic fiind, ai fost altoit între ele, și împreună-părtăș rădăcinii și grăsimii măslinului ai devenit,

11:18 nu te lăuda față de † ramuri; iar dacă te lauzi, nu tu pe rădăcină o porți, ci rădăcina pe tine.

11:19 Vei spune deci, Au fost rupte ramurile ca eu să fiu altoit.

11:20 Bine, datorită necredinței au fost rupte, tu însă prin credință dăinuiești. Nu te îngâmfa, ci să-ți fie frică.

11:21 Căci dacă Dumnezeu pe cele din fire ramuri *ale măslinului* nu *le*- a cruțat, să nu cumva nici pe tine să nu *te* cruțe.

11:22 Vezi deci bunătatea și asprimea lui Dumnezeu; pe de-o parte față de cei ce au căzut, asprime; iar față de tine, bunătate, dacă rămâi în bunătate; altfel și tu vei fi tăiat.

10:14 † Gen 41:43
10:18 † armonie sonoră, sonerie, tonalitate muzicală
10:18 † lit: celei locuite

11:7 † lit. alegerea
11:14 † lit: să provoc la gelozie a mea carne
11:15 † lit. azvârlirea
11:18 † te mândri

11:23 Și aceștia însă, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți, căci puternic este Dumnezeu din nou să-i altoiască.

11:24 Căci dacă tu, din măslinul sălbatic din fire , ai fost tăiat, și împotriva firii ai fost altoit într-un măslin bun, cu atât mai mult aceștia, cei din fire *ramuri*, vor fi altoiți în propriul lor măslin.

11:25 Căci nu vreau ca voi să ignorați, fraților, misterul acesta, (ca să nu vă socotiți † în voi înșivă iscusiți), că o anchilozare † parțială lui Israel i s-a întâmplat, până când plinătatea națiunilor va intra.

11:26 Și astfel tot Israelul va fi salvat, după cum e scris, Va veni din Sion Izbăvitorul, și va întoarce impietățile din Iacov.

11:27 Și acesta le *e*, de la Mine, legământul, atunci când voi înlătura păcatele lor.

11:28 În adevăr, în raport cu Evanghelia, *sunt* vrăjmași datorită vouă; dar în raport cu alegerea, *sunt* preaiubiți datorită părinților.

11:29 Căci fără părere de rău *sunt* darurile de har și chemarea lui Dumnezeu.

11:30 Căci după cum și voi altă dată nu ați ascultat de Dumnezeu, dar acum vi s-a arătat milă prin neascultarea acestora;

11:31 tot așa și aceștia, acum nu au ascultat, ca vouă să vă fie arătată milă, pentru ca și lor să le fie arătată milă.

11:32 Căci a închis Dumnezeu pe toți oamenii în neascultare, ca față de toți oamenii să arate milă.

11:33 O! adâncul bogăției și înțelepciunii și cunoștinței lui Dumnezeu! Cât de impenetrabile *sunt* judecățile Lui, și *de* nepătrunse *sunt* căile Lui.

11:34 Căci cine a cunoscut gândul Domnului, sau cine consilierul planurilor Lui a devenit?

11:35 Sau cine mai întâi I-a dat și El îi va răsplăti?

11:36 Căci din El și prin El și pentru El *sunt* toate lucrurile. A Lui *să fie* gloria în veci. Amin.

CAPITOLUL 12

12:1 Vă îndemn deci, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre *ca* o jertfă vie, sfântă, bine-plăcută lui Dumnezeu, cea cu judecată slujbă de închinare a voastră.

12:2 Și să nu vă conformați veacului acestuia, ci metamorfozați-vă prin înnoirea minții voastre, pentru ca să deosebiți voi înșivă ce † *e* voia lui Dumnezeu, cea bună și bine-plăcută și desăvârșită.

12:3 Căci spun prin harul cel dat mie, tuturor celor ce sunt printre voi, să nu își supraestimeze propria gândire mai presus de ce se cuvine a gândi; ci să gândească în scopul de a avea o minte sănătoasă, după cum fiecăruia, Dumnezeu *i*-a împărțit o măsură de credință.

12:4 Căci după cum într-un singur trup mădulare mai multe avem, și toate mădularele nu au aceeași lucrare;

12:5 în același fel, *noi* cei mulți un singur trup suntem, în Hristos, și fiecare, în mod individual, unii altora mădulare.

12:6 Având însă daruri de har potrivit harului care ne-a fost dat, *daruri* diferite; fie profeție, *să profețim* după măsura credinței;

12:7 fie slujbă, *să stăruim* în slujbă; fie a da învățătură, în învățătură;

12:8 fie în îndemnare †, în îndemnare; cel ce împarte †, în simplitate; cel ce conduce, cu sârguință; cel ce arată milă, cu bucurie;

12:9 iubirea, fără ipocrizie; respingeți cu groază mișelia; lipiți-vă de bine;

12:10 în iubirea frățească, unii față de ceilalți plini de afecțiune †; în onoare, unii altora dând întâietate;

12:11 în sârguință, nu leneși; în duh, înflăcărați; pe Domnul slujindu-*L* ca robi;

12:12 în speranță, bucurându-vă; în necaz, răbdători; în rugăciune, perseverând;

12:13 la nevoile sfinților, participând; ospitalitatea, având-*o* în vedere †.

12:14 Binecuvântați pe cei care vă persecută. Binecuvântați, și nu blestemați.

12:15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură; și plângeți cu cei ce plâng.

12:16 Același lucru unii față de ceilalți gândiți; nu gândiți la cele înalte, ci în cele smerite lăsați-vă asociați; nu vă faceți înțelepți de la voi înșivă.

12:17 Nimănui rău pentru rău răsplătindu-*i*. Îngrijiți-vă de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

12:18 Dacă *e* posibil, cât depinde de voi," cu toți oamenii fiți în pace.

12:19 Nu vă răzbunați voi înșivă, preaiubiților, ci faceți loc urgiei *divine*; căci e scris, A mea e răzbunarea, Eu voi răsplăti, spune Domnul.

12:20 Dacă deci înfometat *e* vrăjmașul tău, hrănește-l; dacă *e* însetat, adapă-l; căci aceasta făcând, cărbuni de foc îngrămădești pe capul lui.

12:21 Nu fi învins de rău, ci învinge prin bine răul.

CAPITOLUL 13

13:1 Orice suflet autorităților superioare să fie supus. Căci nu este autoritate decât numai de la Dumnezeu; și cele ce sunt autorități de Dumnezeu rânduite sunt.

13:2 Așa că cine se împotrivește autorității, față de a lui Dumnezeu dispoziție se opune; și cei ce se opun, lor înșilor judecată *își* vor lua.

11:25 † lit. fiți
11:25 † lit: în parte
12:2 † care

12:8 † sau: mângâiere
12:8 † dăruiește
12:10 † iubire duioasă
12:13 † urmărind+-o

13:3 Căci conducătorii nu sunt de temut pentru faptele bune, ci pentru cele rele. Și vrei să nu îți fie frică de autoritate? Binele fă-*l*, și vei avea laudă de la ea.

13:4 Căci a lui Dumnezeu slujitoare este ea pentru tine spre bine. Dacă însă răul *îl* faci, să-ți fie frică, căci nu degeaba sabia o poartă; căci a lui Dumnezeu slujitoare este, pedepsind cu urgie pe ce ce răul *îl* fac.

13:5 De aceea trebuie să fiți supuși, nu numai datorită urgiei, ci și datorită conștiinței.

13:6 Căci pentru aceasta și impozite plătiți †; căci servitori publici ai lui Dumnezeu sunt ei, în acest lucru perseverând.

13:7 Dați înapoi deci tuturor cele datorate. Celui cu impozitul, impozitul; celui cu taxa, taxa; cui frica, frica; cui onoarea, onoarea.

13:8 Nimănui nimic să nu datorați, afară de a vă iubi unii pe alții. Căci cel ce iubește pe celălalt, legea a împlinit-*o*.

13:9 Fiindcă, Să nu comiți adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu poftești; și orice altă poruncă, în acest cuvânt e cuprinsă, în cel *spunând*, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.

13:10 Iubirea aproapelui rău nu lucrează; deci, împlinirea legii *e* iubirea.

13:11 Și aceasta, știind vremea, că ora pentru noi *e* acum din somn să *ne* sculăm; căci acum mai aproape de noi *e* salvarea decât *atunci* când am crezut.

13:12 Noaptea e foarte înaintată, iar ziua s-a apropiat; să lepădăm deci lucrările întunericului, și să îmbrăcăm armele luminii.

13:13 Ca în *timpul* zilei, cuviincios să umblați; nu în orgii și în bețiі; nu în culcări și în destrăbălări; nu în ceartă și în invidie.

13:14 Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Hristos, și de carne grijă mai dinainte † nu vă faceți pentru poftele *ei*.

CAPITOLUL 14

14:1 Iar pe cel slab în credință primiți-*l*, nu spre judecarea raționamentelor *lui*.

14:2 Unul, pe de-o parte, crede că a mânca de toate *poate*, altul însă fiind slab verdețuri mănâncă.

14:3 Cel care mănâncă, pe cel care nu mănâncă să nu-*l* disprețuiască; și cel ce nu mănâncă, pe cel care mănâncă să nu-*l* judece, căci Dumnezeu l-a primit.

14:4 Tu cine ești, care judeci pe servitorul casei altuia? *Pentru* propriul lui domn stă în picioare sau cade; și va fi ținut în picioare; căci puternic este Dumnezeu să-l facă să stea în picioare.

14:5 Unul, pe de-o parte, consideră o zi mai presus de altă zi, și altul consideră fiecare zi; fiecare în propria-i minte să fie pe deplin încredințat.

14:6 Cine respectă ziua, pentru Domnul *o* respectă; și cine nu respectă ziua, pentru Domnul nu *o* respectă. Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu.

14:7 Căci nimeni dintre noi *nu* trăiește pentru sine, și nimeni nu moare pentru sine.

14:8 Căci și dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnul suntem.

14:9 Căci pentru aceasta Hristos și a murit, și S-a sculat și a trăit *din nou*, ca și peste morți și peste vii să domnească.

14:10 Tu însă de ce judeci pe fratele tău? Sau, la fel, tu de ce disprețuiești pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa *înaintea* estradei de judecată al lui Hristos.

14:11 Căci e scris, Viu sunt Eu, spune Domnul, că Mi se va pleca orice genunchi, și orice limbă va mărturisi pe Dumnezeu.

14:12 Astfel deci, fiecare din noi despre sine însuși socoteală va da lui Dumnezeu.

14:13 Deci, să nu mai ne judecăm unii pe ceilalți; ci aceasta judecați mai degrabă: Să nu puneți o piatră de poticnire *înaintea* fratelui, sau o ocazie de cădere.

14:14 Știu și sunt încredințat în Domnul Isus că nimic nu e necurat în sine; decât numai pentru cel care socotește † ceva necurat fiind, pentru acesta *e* necurat.

14:15 Dacă însă pentru o mâncare fratele tău se întristează, nu mai umbli potrivit iubirii. Să nu îl pierzi pe acesta pentru mâncarea ta, pentru care Hristos a murit.

14:16 Să nu fie blasfemiat deci al vostru bine.

14:17 Căci nu este împărăția lui Dumnezeu a mânca și a bea, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.

14:18 Căci cine în acestea slujește ca rob lui Hristos, *e* bineplăcut lui Dumnezeu, și aprobat de oameni.

14:19 Astfel deci, cele ale păcii să *le* urmărim, și cele ale zidirii unii față de alții.

14:20 Să nu, datorită unei mâncări, dărâmi lucrarea lui Dumnezeu. Toate, în adevăr, sunt curate, dar *e* rău pentru omul care dintr-o ocazie de cădere mănâncă.

14:21 Bine *e* să nu mănânci cărnuri sacrificate, nici să nu bei vin, nici *să faci ceva* în care fratele tău se împiedică, sau se poticnește, sau e slab.

14:22 Tu credință ai? Potrivit cu tine însuți s-*o* ai înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cine nu se judecă pe sine în ceea ce aprobă.

14:23 Cine însă se îndoiește, dacă mănâncă, e condamnat, căci nu *a acționat* din credință; iar tot ce nu *e* din credință păcat este.

CAPITOLUL 15

15:1 Dar suntem datori, noi cei tari, slăbiciunile celor neputincioși să *le* purtăm, și nu nouă înșine să ne plăcem.

13:6 † lit. împliniți
13:14 † a pre-medita (Ios 20:3), a preîntâmpina, a prevedea

14:14 † gândește

15:2 Ci fiecare din noi aproapelui să-*i* placă spre bine pentru zidire.

15:3 Căci și Hristosul nu Lui Însuși Și-a plăcut, ci după cum e scris, Batjocurile celor ce Te batjocoresc au căzut peste Mine.

15:4 Căci toate câte au fost scrise mai dinainte, pentru a noastră învățătură au fost scrise, ca prin răbdarea și prin mângâierea Scripturilor speranță să avem.

15:5 Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unui față de alții potrivit lui Hristos Isus;

15:6 ca într-un comun acord, cu o singură gură să-*L* glorificați pe Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.

15:7 De aceea, primiți-vă unii pe alții, după cum și Hristosul v-a primit, spre gloria lui Dumnezeu.

15:8 Spun însă, Hristos Isus, slujitor S-a făcut al tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru întărirea promisiunilor *făcute* părinților,

15:9 și ca națiunile, pentru mila *Lui*, să-*L* glorifice pe Dumnezeu, după cum e scris, De aceea Te voi celebra cu recunoștință printre națiuni, și Numelui Tău voi psalmodia.

15:10 Și iarăși spune, Bucurați-vă națiuni cu poporul Lui.

15:11 Și iarăși, Lăudați pe Domnul toate națiunile. Și aplaudați-L toate popoarele.

15:12 Și iarăși Isaia spune, Va fi Rădăcina lui Iese, și Cel ce Se ridică să conducă națiunile, în El națiunile vor spera.

15:13 Iar Dumnezeul speranței să vă umple cu toată bucuria și pacea în credință, pentru ca voi să prisosiți în speranță, în puterea Duhului Sfânt.

15:14 Dar sunt convins, frații mei, și eu însumi, cu privire la voi, că și voi plini sunteți de bunătate, fiind umpluți cu orice cunoștință, și capabili unii pe alții să vă îndemnați.

15:15 Mai cu îndrăzneală însă v-am scris, fraților, pe alocuri, ca să vă reamintesc, prin harul care mi-a fost dat de la Dumnezeu,

15:16 ca să fiu eu slujitor public al lui Isus Hristos pentru națiuni, slujind asemenea unui preot în Evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie ofranda națiunilor bine primită, fiind sfințită prin Duhul Sfânt.

15:17 Am deci o laudă în Hristos Isus, în cele privitoare la Dumnezeu.

15:18 Căci nu îndrăznesc să vorbesc ceva din cele care să nu fi fost lucrate de Hristos prin mine pentru ascultarea națiunilor, prin cuvânt și faptă,

15:19 în puterea semnelor și a miracolelor, în puterea Duhului lui Dumnezeu, încât prin mine, de la Ierusalim și împrejur până în Iliria, s-a împlinit *prin predicare* Evanghelia lui Hristos;

15:20 dar și astfel străduindu-mă arzător † să evanghelizez acolo unde nu fusese numit Hristos, ca nu peste a altuia temelie să zidesc;

15:20 † având ambiția

15:21 ci după cum e scris, Aceia cărora nu *li* s-a relatat despre El, vor vedea, și cei care nu au auzit, vor înțelege.

15:22 De aceea am și fost împiedicat de multe *ori* să vin la voi.

15:23 Acum însă, ne mai având loc în ținuturile acestea, și o mare dorință având să vin la voi de mulți ani,

15:24 când ar fi să merg în Spania, voi veni la voi; căci sper ca trecând să vă văd, și de voi să fiu petrecut acolo, după ce de voi mai întâi, în parte, mă voi bucura †.

15:25 Acum însă mă duc la Ierusalim, slujind celor sfinți.

15:26 Căci au binevoit Macedonia și Ahaia, o anumită *contribuție de* părtășie să facă, pentru cei sărmani dintre sfinții care sunt în Ierusalim.

15:27 Căci au binevoit și datori față de ei sunt. Căci dacă la cele duhovnicești ale lor au fost părtașe națiunile, și ele sunt datoare în lucrurile cărnii să le slujească.

15:28 Aceasta deci desăvârșind, și încredințându- † le rodul acesta, voi merge, *trecând* pe la voi, spre Spania.

15:29 Și știu că venind la voi, în plinătatea binecuvântării Evangheliei lui Hristos voi veni.

15:30 Dar vă îndemn, fraților, prin Domnul nostru Isus Hristos, și prin iubirea Duhului, să luptați împreună cu mine prin rugăciuni, pentru mine, către Dumnezeu,

15:31 ca să scap de cei necredincioși din Iudeea, și ca slujba mea cea pentru Ierusalim, bine primită să fie de cei sfinți;

15:32 încât cu bucurie să vin la voi prin voia lui Dumnezeu, și să mă simt bine împreună cu voi.

15:33 Și Dumnezeul păcii cu voi toți *să fie*. Amin.

CAPITOLUL 16

16:1 Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care e slujitoare a adunării din Chencrea;

16:2 ca să o primiți în Domnul, cum se cuvine celor sfinți, și să o asistați în orice lucru ar avea nevoie de la voi; căci și ea un ajutor multora a fost, și mie însumi.

16:3 Salutați pe Priscila și pe Acuila, cei împreună-lucrători cu mine în Hristos Isus.

16:4 (care pentru viața mea propriul lor grumaz și-au pus, cărora nu numai eu *le* mulțumesc, ci și toate adunările națiunilor),

16:5 și *salutați* cea din casa lor adunare. Salutați pe Epenet preaiubitul meu, care este cea dintâi roadă a Ahaiei pentru Hristos.

16:6 Salutați pe Maria, care mult s-a ostenit pentru noi.

16:7 Salutați pe Andronic și pe Iunia rudele mele, și codețiuții mei, care sunt însemnați † printre apostoli, care chiar înainte de mine au fost în Hristos.

16:8 Salutați pe Ampliat, preaiubitul meu în Domnul.

15:24 † lit. voi fi umplut
15:28 † pectluind
16:7 † importanți

16:9 Salutați pe Urban cel împreună-lucrător cu noi în Hristos, și pe Stache preaiubitul meu.

16:10 Salutați pe Apele cel aprobat în Domnul. Salutați pe cei dintre ai lui Aristobul.

16:11 Salutați pe Ieridion ruda mea. Salutați pe cei dintre ai lui Narcis, care sunt în Domnul.

16:12 Salutați pe Trifena și pe Trifosa care se ostenesc în Domnul. Salutați pe Persida preaiubita, care mult s-a ostenit în Domnul.

16:13 Salutați pe Ruf cel ales în Domnul, și pe mama lui și a mea.

16:14 Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma, și pe frații care+-s +împreună cu ei.

16:15 Salutați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, și pe Olimp, și pe toți sfinții care+-s +împreună cu ei.

16:16 Salutați-vă unii pe alții într-o sărutare sfântă. Vă salută adunările lui Hristos.

16:17 Dar vă îndemn, fraților, să fiți atenți la cei care fac dezbinări și ocazii de poticnire împotriva învățăturii pe care voi ați învățat+-o †, și depărtați-vă de ei.

16:18 Căci unii ca aceștia pe Domnul nostru Isus Hristos nu-*L* slujesc ca robi, ci propriul lor pântece; și prin vorbire măgulitoare și cuvânt de binecuvântare înșeală inimile celor fără răutate.

16:19 Căci *vestea despre* a voastră ascultare la toți a ajuns. Mă bucur deci cu privire la voi. Vreau însă ca voi înțelepți, pe de-o parte, să fiți față de bine, și puri † față de rău.

16:20 Și Dumnezeul păcii va zdrobi pe Satana sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Hristos *fie* cu voi.

16:21 Vă salută Timotei, cel împreună-lucrător cu mine, și Luca și Iason și Sosipater, rudele mele.

16:22 Vă salut eu Terțiu, care am scris epistola, în Domnul.

16:23 Vă salută Gaius, gazda mea, și adunarea întreagă. Vă salută Erast administratorul cetății, și Cuart fratele.

16:24 Harul Domnului nostru Isus Hristos *să fie* cu voi toți. Amin.

16:25 Iar Aceluia care poate să vă întărească potrivit Evangheliei mele, și predicării lui Isus Hristos, potrivit descoperirii misterului care în timpurile veșnice a fost trecut sub tăcere,

16:26 arătat însă acum și prin Scripturile profetice, potrivit poruncii Veșnicului Dumnezeu, pentru ascultarea credinței, față de toate națiunile fiind făcut cunoscut,

16:27 singurului Înțelept Dumnezeu, prin Isus Hristos, a Căruia *să fie* gloria în veci. Amin.

16:17 † învățătura primită
16:19 † simpli, neamestecați